

7. STRESZCZENIE

Bakterie należące do *Enterococcus* spp. powszechnie występujące jako składnik naturalnej bioty przewodu pokarmowego człowieka i zwierząt, zajmują jednocześnie jako drobnoustroje oportunistyczne obecnie trzecie miejsce wśród patogenów najczęściej powodujących infekcje szpitalne. Narastające zjawisko oporności tych drobnoustrojów (zwłaszcza na substancje antybakteryjne tj. antybiotyki glikopeptydowe – fenotyp VAN) i aminoglikozydowe – fenotyp HLAR) oraz wielolekooporności (MDR) wraz z ewentualną możliwością transferu genów za nie odpowiedzialnych na inne szczepy/gatunki oraz występowanie wielu czynników wirulencji odpowiedzialnych za inicjację procesu chorobowego, dodatkowo wpływa na stan zagrożenia jaki mogą stanowić bakterie z rodzaju *Enterococcus* dla człowieka. Obecnie funkcjonujące programy monitoringu lekooporności *Enterococcus* spp. uwzględniają jedynie izolaty pochodzące od zwierząt stanowiących źródło produktów żywnościowych. Ze względu jednak na bliski kontakt ludzi i zwierząt towarzyszących, do pełnej oceny sytuacji epidemiologicznej wskazana byłaby również analiza szczepów *Enterococcus* spp. pochodzących od psów i kotów.

Celem pracy była charakterystyka szczepów należących do rodzaju *Enterococcus* izolowanych z przewodu pokarmowego zwierząt towarzyszących (psy, koty) w aspekcie ich oporności i wirulencji ze szczególnym uwzględnieniem gatunków o największym znaczeniu epidemiologicznym (*E. faecium* i *E. faecalis*).

W toku pracy wyizolowano 350 szczepów *Enterococcus* spp. (po 5 od gospodarza) od 36 psów i 34 kotów. Wstępną identyfikację gatunkową szczepów izolowanych na podłożu Slanetz-Bartley przeprowadzono przy pomocy testu EN-COCCUStest. Ostateczna identyfikacja gatunkowa wszystkich szczepów została oparta na wynikach metody molekularnej (ITS-PCR) połączonej z zastosowaniem enzymów restrykcyjnych (RFLP): *HinfI*, *RsaI* i *MboI* pozwalająca na identyfikację dziewięciu gatunków *Enterococcus* najczęściej izolowanych od zwierząt.

Metodą dyfuzyjno-krażkową (badanie przesiewowe) określono oporność 350 szczepów *Enterococcus* spp na 9 substancji antybakteryjnych (penicylinę, ampicylinę, wankomycynę, erytromycynę, tetracyklinę, gentamycynę, streptomycynę, ciprofloksacyne, enrofloksacyne), zaś metodą mikrorozcińczeń w bulionie (metoda referencyjna) oporność 204 wytypowanych szczepów *Enterococcus* spp. w stosunku do 10 substancji przeciwdrobnoustrojowych (penicyliny, ampicyliny, wankomycyny, erytromycyny,

